

Frá Føroya óðalsfelag:

Fráboðan til Føroya fólk

Tað litla samsvar millum tann pris ið fæst fyri jørð í vanligan handil og tann pris ið verður latið fyri ognartikið lendi. Hesin mismunur má halda uppat, sigur Óðalsfelagið. Fráboðanin er soljóðandi.

Tann 20. juni 1987 varð Føroya óðalsfelag sett á stovn, og stjórn felagsins hevur síðani fingið nokur orð, sum hava boðað frá, at felag okkara hevur vakt miklan ans. Serliga vilja vit takka teimum, sum hava gjørt so nógvan háva burtur úr, at tey eru farin heilt í bløðini at umrøða okkum.

Øll hendan umrøða er besta prógvioð fyri, at hesin felagsskapur leingi hevur verið harðliga fyri neyðini, og at tiltroingt er at virka fyri endamáli hansara, sum er at skipa í felag øll tey sum eiga óðalsjørð í Føroyum, so at miðvist kann verða vaksioð um óðalin og virkað fyri felags áhugamálum.

Grundstøði felagsins er tann sannføring, at eins væl og tað var gott, at landnámsmennirnir, tá teir settu búgv her, gjørdust óðalsmenn, so er tað eisini í dag best bæði fyri tann einstaka og fyri samfelagið, at landsins jørð er óðal.

Í landi okkara er jørðin korg, men arbeismegin er so dyr, at tað sjálvandi loysir seg at framleiða landbúnaðarvørur við sølu fyri eyga útán at innflyta so nógv á tiltari, at tað mestsum gerst heildartap fyri landsbúskapin.

Samstundis er fritíðin long, og tey sum hava

møguleika fyri tí, kunnu nýta ein part av henni til arbeiða við jørð. Á tann hátt kunnu tey, við egnum arbeiði og útán stórvegis nýtslu av innfluttum tilfari, framleiða nakað av tí, sum tey brúka í sínum egna húsarhaldi. Alt bendir á, at hetta er tann mest lønandi skipan, sum vit kunnu koma fram til innan landbúnað okkara.

At framleiða til egnu nýtslu loysir seg væl, og hetta hava fólk eisini altið tryggjað sær møguleika fyri, tá ið tey ájálvi hava havt ræði á ognarviðurskiptum.

Vit meta tað vera rætt, í okkara demokratiaka samfelag, at leggja viðurskiptini tilrættis á tann skynsama hátt, sum fólk okkara ynskja. Men tíverri noyðast vit at ásaná, at størsti parturin av tí landbúnaðarlóggávu, sum vit hava land okkara, ikki er gjørt við hesum fyri eyga, og verða vit tí frammyvir at ansa eftir, at eingi nýggj afturstig verða, og at tað heldur fer at ganga tann rætta veagin.

Ynski okkara er, at lagt verður soleiðis til rættis, at enn fleiri fólk kunnu fáa gagn og gleði burtur úr lansi okkara við at tey eiga ein part av tí, sum tey sjálvi sleppa at arbeiða, og at myndugleikarnir skipa so fyri, at yrkis-kunnleiki stendur

fólki okkara í boði, so at tey verða fær fyri at nýta nútímans tækni og harvið fáa enn meir burtur úr síni arbeismegi. Hetta er eitt felagsgagnligt endamál.

Vit seta okkum ikki imóti, at tað almanna ognar sær jørð til hetta og onnur felagsgagnlig endamál. Men eitt sum vit koma at hava eyguni eftir, er at tað almenna ikki legst á og tvíheldur um jørð, sum ikki verður nýtt til slík endamál. Við at lata hesa jørð frá sær til einstaklingar verður vaksið um óðalin, og er neyðugt at gera broyttingar í lóggávuni til tess at seta hetta í verk, so eru vit fús til at medvirka.

harumframt loyva vit okkum at yvast í, at allar tær heimildir, sum løgtingslógin frá 21. mai 1954 um býarskipanir og byggisamtyktir gevur til ognartøku, veruliga kunnu sigast at vera til felagsgagnlig endamál. Tí vilja vit virka fyri at fáa hesa lógina btoytta, og um tað ikki eydnast, so fáa kannað, um hon yvirhevur er sambærilig við grundlóg okkara.

Limir okkara eru illa royndir av tí endurgjaldi, teir fáa fyri ognartikna jørð. Tað er litið samsvar millum tann pris, jørð verður seld fyri í vanligum handli, og so

tað sum latið verður fyri ognartikið lendi. Tað ber ikki til at halda fram við at gera slíkan mismun, og vilja vit royna allar møguleikar fyri at bota um hetta.

Men skulu vit koma nakran veg fram á hesi leið, so er eitt neyðugt, og tað er undirtøka frá fólk okkara. Hon hevur verið góð, og vilja vit tí heita á øll tey úti um land okkara, sum taka undir við okkum, um at gerast limir. Limagjallið er sett so lágt sum 10 kr. fyri hvørja gyllin. Umráðandi er tí, at allir óðalseigarar eru við.

Til ber at tekna teg sum lim á einum og hvørjum peningastovni ella við at venda sær til onkran av stjórnarlímunum.

Vegna Føroya óðalsfelag tann 18. juli 1987.

Amaliel Hansen Klaksvik
Ditlev Róin Fuglafirði
Niels Thomas Pedersen,
Vestmanna
Joen Pauli Guttesen,
Sørvági
Lindberg Djurhuus,
Skopun
Mikkjal Sørensen,
Porkeri
Zakarias Wang Hoyvik

Landssjúkrahúsið

100 Tórshavn

Á psykiatrisku deild 5 eru stórv leys at søkja fyri sjúkrasystrar og pleygarar (sjúkráhjálparar).

Sjúkrasystrar:

3 stórv á fullari tíð, møguleiki er eisini at fáa starv á niðursettari tíð.

1 starv sum avloysari fyri sjúkrasystir í barnsbúðarfarloyvi, sum skjótast og til 31. desember 1987. Arbeidstíðin er gerandisdagar kl. 9.30–15.30, vikuskifti og halgidagar frí.

Pleygarar:

4 stórv á fullari tíð, møguleiki er eisini at fáa starv á niðursettari tíð. Sjúkráhjálparar hava eisini møguleika at søkja.

Deild 5 er ein røktardeild til 18 sjúklingar, sum hava stóran tørv fyri røkt og umsorgan. Deildin hevur sum mál, umframt at røkja tann líkamliga tørvin hjá sjúklingunum, at stuðla og aktivera sjúklingarnar fyri í stórta mun at bota um og fyribyrgja ellisbrekum.

Deildin ynski umsøklarar, sum hava huga at arbeiða við eldri fólk, sum hava áhuga at luttaka í menning av eldrrøkt og sum hava góð samstarvsevni.

Nærri upplýsingar um stórvini fáast við at venda sær til Vilgerð Modi, deildarsjúkrasystir ella Signhild Johannesen, yvirsjúkrasystir, tlf. 13540, lok. 425 ella 351.

Umsókn verður at senda til fyrstøðukvinnuna, Landssjúkrahúsið, 100 Tórshavn.

Leyst starv

á tollstovudeildini í Klaksvík

Á tollstovudeildini í Klaksvík er skrivstovustarv leyst at søkja.

Skrivstovuarbeiði áður gevur fyrirmin, men talan kann eisini vera um starv sum næmingur, um treytirnar við handilsskúlaútbúgving (HMX ella FHS) eru í lagi.

Løn eftir 7. ella 9. lønarflokki eftir sáttmálanum millum landsstýrið og starvsmannafelagið.

Hondskrivað umsókn við avriti av próvskjølum og móguligum viðmælum verður at senda innhagar sum skjótast og í seinasta lagi 31. juli 1987.

Føroya Tollstova
Box 339
110 Tórshavn

Talv og borðspæl

Ein túsund ára gomul heilsan til talv-kappingina í Norðurlandahúsinum

Nú asfaltið verður lagt á byrgingarnar, ið fara at seta økið við Eiðisvatn undir vatn, grava fornfrøðingarnir av øllum alvi undir Argisbrekku.

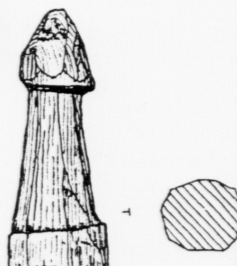
Seinastu húsatofirnir skulu kannast og teknast, dungafláirnar, sum eftir eru, gravast út, og seinastu royndirnar verða tiknar til gjøllari kanningar á fornminnis-savninum og á rann-sóknarstovuini. Ditlev Mahler hevur fyri Føroya Fornminnisavni staðið fyri kanningunum, sum

SEV ber kostnaðin av. Arbeidið byrjaði í juni í 1985 og verður væntandi liðugt í komandi mánaða. Fyrirbilsúrslit hava vist, at frá miðskeiðis í 900 árunum og eini 100-150 ár fram hevur verið ergi á tí gróðrar-riku oyruni millum Eiðisvatn og Argisbrekku.

Framman fyri einum av húsunum frá uml. ár 1000 verður í lötuni grivin út ein dungaflá, og sum heilsan til talvkappingina, ið nú fer

fram í Norðurlandahúsinum, varð funnið fólk til okkurt borðspæl.

Fólkið, ið er 5 cm høgt og telgt úr furu er tó neyvan talvfólk. Borðspæl frá víkingatíð kenna vit frá teimum íslendsku søgunum, sum nevna »hneftafl«, og frá fornfrøðiligum útgrevst-rum, m.a. í Føroyum. Fundur er gjørdur av fólk og borði, ið líkjast okkara damm- og mylluspæli, og ber hetta boð um, at áhugin fyri borðspæli óivað er gamal í Føroyum.

Tekning av fólkí telgt úr furu. Funnin á útgrevstrinum undir Argisbrekku. Teknað í 1:1. Fólkið lá saman við høggsþónum og viðjum í dunganum framman fyri einum av húsunum frá víkingatíðini, sum í lötuni verða grivin út undir Argisbrekku við Eiðisvatn. TM 87 del.